

- 1) kwoty okresowego umorzenia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
- 2) nieodpłatnie przekazane środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne,
- 3) obniżki cen środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych w wyniku urzędowej zmiany cen,
- 4) nie umorzona część wartości początkowej likwidowanych środków trwałych w wypadkach określonych odrębnymi przepisami.

3. Fundusz statutowy w środkach obrotowych podlega zwiększeniu o:

- 1) część zysku bilansowego, która zgodnie z odrębnymi przepisami może być na ten cel przeznaczona,
- 2) dotacje otrzymane z budżetu lub ze środków funduszy specjalnych na ten cel przeznaczone,
- 3) wzrost wartości środków obrotowych w wyniku urzędowej zmiany cen, o ile przepisy wprowadzające tę zmianę tak stanowią,
- 4) wartość nieodpłatnie otrzymanych środków obrotowych,
- 5) wartość środków obrotowych przyjętych do eksploatacji w wyniku zakończenia inwestycji i po uregulowaniu zobowiązań wobec dostawców (wykonawców) inwestycji oraz spłacie wszelkich innych zadłużeń związanych z realizacją inwestycji, w tym także zaciągniętych kredytów bankowych,
- 6) wartość środków obrotowych nabytych ze środków funduszy specjalnych i przekazanych przedsiębiorstwu.

4. Fundusz statutowy w środkach obrotowych podlega zmniejszeniu o:

- 1) nadwyżkę odpisów z zysku przewidzianych w przepisach regulujących zasady gospodarki finansowej ponad zysk bilansowy,
- 2) nadwyżkę straty bilansowej powiększonej o odpisy wymienione w pkt 1 ponad kwotę przypadających na pokrycie straty i odpisów dotacji z budżetu lub środków funduszy specjalnych,
- 3) zmniejszenie wartości środków obrotowych w wyniku urzędowej zmiany cen, o ile przepisy wprowadzające tę zmianę tak stanowią,

- 4) wartość nieodpłatnie przekazanych środków obrotowych,
- 5) wartość zużycia środków obrotowych nabytych ze środków funduszy specjalnych i przekazanych przedsiębiorstwu w wypadkach określonych odrębnymi przepisami.

§ 4. Poza wypadkami wymienionymi w § 3 fundusz statutowy przedsiębiorstwa może ulegać zwiększeniom i zmniejszeniom z przyczyn i w wypadkach określonych przepisami szczegółowymi.

§ 5. Wysokość oraz zmiany funduszu statutowego w środkach trwałych oraz funduszu statutowego w środkach obrotowych powinny być ujęte w rachunkowości przedsiębiorstw w sposób umożliwiający ustalenie wysokości zmian z poszczególnych tytułów.

§ 6. 1. Równowartość środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz środków obrotowych, jakie przedsiębiorstwo powierza swym zakładom, oddziałom oraz innym jednostkom działającym według zasad wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, stanowi ich fundusz środków wydzielonych.

2. Warunkiem utworzenia funduszu środków wydzielonych jest nałożenie na utworzone zakłady, oddziały i inne jednostki organizacyjne obowiązku samodzielnego prowadzenia własnej rachunkowości i sporządzania bilansów oraz innych sprawozdań finansowych.

3. Do funduszy środków wydzielonych mają odpowiednio zastosowanie przepisy § 1—5.

§ 7. Równowartość środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz środków obrotowych powierzonych kombinatowi lub centrali zjednoczenia stanowi ich fundusz statutowy, natomiast równowartość środków kombinatu lub centrali zjednoczenia powierzonych zakładom wchodzącym w skład kombinatu lub działającym przy centrali zjednoczenia stanowi fundusz środków wydzielonych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

142

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 kwietnia 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw obrotu zaopatrzeniowego.

Na podstawie § 75 pkt 2 uchwały nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 40, poz. 293), zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw obrotu zaopatrzeniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 348) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5 ust. 1 wyraz „zmniejszoną” zastępuje się wyrazem „zmniejszona”;
- 2) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Zysk przedsiębiorstwa podlega w pierwszej kolejności zmniejszeniu o wpłatę do budżetu, do-

konywaną za pośrednictwem jednostki nadrzędnej, w wysokości 80% nadwyżki zysków nadzwyczajnych nad stratami nadzwyczajnymi. Wpłata ta powinna być dokonana nawet wtedy, gdy 80% nadwyżki zysków nadzwyczajnych nad stratami nadzwyczajnymi jest większe od osiągniętego zysku oraz gdy przedsiębiorstwo wykazuje stratę.

2. Zysk przedsiębiorstwa, pozostały po dokonaniu wpłaty do budżetu, zwany dalej „zyskiem”, podlega podziałowi na niżej określone cele:

- 1) odpis na fundusz zakładowy dokonywany na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) oprocentowanie środków trwałych;
- 3) wpłatę z zysku do jednostki nadrzędnej na rzecz budżetu według obowiązującej normy;

- 4) spłatę kredytu zaciągniętego na inwestycje branżowe wraz z odsetkami w części nie podlegającej spłacie z funduszu inwestycyjnego jednostki nadrzędnej; spłata kredytu z zysku następuje w wysokości i w ratach określonych w umowie kredytowej między inwestorem a bankiem; szczegółowe zasady spłaty kredytu regulują odrębne przepisy.
3. Odpisy wymienione w ust. 2 pkt 1—3 są obowiązkowe; jeżeli zysk nie wystarcza na całkowite ich pokrycie, brakującą kwotą przedsiębiorstwo obciąża fundusz statutowy; jeżeli zysk nie wystarcza na spłatę kredytu na inwestycje branżowe, nie spłacony w terminie kredyt uznaje się za kredyt przeterminowany, podlegający spłacie z zysku roku następnego. Jeżeli bank dokona spłaty kredytu przeterminowanego ze środków obrotowych przedsiębiorstwa, to równowartość tej spłaty obciąża fundusz statutowy.
4. Przedsiębiorstwom mogą być przyznane ulgi w zakresie wpłat z zysku do budżetu na okres spłaty z zysku kredytu bankowego na inwestycje branżowe.
5. Część zysku pozostała po potrąceniu odpisów i wpłat przewidzianych w ust. 1 i 2 przedsiębiorstwo przeznacza w dowolnej kolejności na następujące cele:
 - 1) odpis na fundusz inwestycyjny lub inwestycyjno-remontowy,
 - 2) odpisy na inne cele, przewidziane w odrębnych przepisach.
6. Z pozostałości zysku przedsiębiorstwa, po pokryciu potrzeb przewidzianych w ust. 1, 2 i 4, co najmniej 10% podlega wpłacie na rzecz jednostki nadrzędnej według normy określonej przez tę jednostkę. Reszta zysku pozostaje do dyspozycji przedsiębiorstwa i może być przeznaczona na:
 - 1) finansowanie wzrostu środków obrotowych,
 - 2) wcześniejszą spłatę kredytu zaciągniętego na inwestycje branżowe,
 - 3) dodatkowe zasilenie funduszu inwestycyjnego lub inwestycyjno-remontowego, z tym że po-

wyższe dodatkowe zasilenie nie może być wyższe od odpisu, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 i w § 7 ust. 3.”;

- 3) w § 7:
 - a) w ust. 1 wyrazy „pkt 1” skreśla się;
 - b) w ust. 2 wyrazy „pkt 4” zastępuje się wyrazami „pkt 3”;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu na fundusz inwestycyjny lub inwestycyjno-remontowy według wieloletniego procentowego wskaźnika, obliczanego od wartości brutto środków trwałych zaliczanych do grupy 3—7 klasyfikacji środków trwałych, ulegającego odpowiedniemu zwiększeniu w zależności od stopnia umorzenia tych środków. Procentowe wskaźniki w stosunku do wartości środków trwałych grupy 3—7, uwzględniające stopień ich umorzenia, określa jednostka nadrzędna w granicach ustalonego dla niej wskaźnika.”;
- 4) w § 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa podlega przekazaniu:

 - 1) w wysokości 15% na rachunek funduszu rezerwowego (funduszu środków obrotowych) jednostki nadrzędnej, jeżeli zysk został ujawniony przez samo przedsiębiorstwo lub jednostkę nadrzędną, a w pozostałej wysokości do budżetu;
 - 2) w wysokości 100% do budżetu, jeżeli zysk został ujawniony przez organ kontroli zewnętrznej, bank lub wydział finansowy prezydium rady narodowej.”;
- 5) w § 16 ust. 1 pkt 1 wyrazy „pkt 2” zastępuje się wyrazami „pkt 1”;
- 6) w § 23 wyrazy „ust. 7” zastępuje się wyrazami „ust. 6”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do gospodarki finansowej przedsiębiorstw obrotu zaopatrzeniowego, począwszy od dnia 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

143

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 kwietnia 1971 r.

w sprawie udzielania w 1971 r. bonifikat od spłat kredytów udzielonych ludności na inwestycje i kapitalne remonty.

Na podstawie § 26 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie zasad oraz trybu umarzania i udzielania ulg w spłacie należności państwowych (Dz. U. Nr 4, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Bank Rolny i Powszechna Kasa Oszczędności udzielać będą bonifikaty od przedterminowo spłaconych w roku 1971 należności z tytułu kredytów udzielonych do dnia 31 grudnia 1970 r. osobom fizycznym na cele inwestycyjne i kapitalne remonty.

2. Bonifikaty nie obejmują spłat zadłużenia z tytułu:

- 1) kredytów częściowo umarzalnych na podstawie odrębnych przepisów,

- 2) skredytowanej reszty ceny sprzedażnej państwowych nieruchomości rolnych,
- 3) kredytów udzielonych z funduszu prewencyjnego o Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

§ 2. Udzielenie bonifikaty następuje od pełnych spłat rocznych należności wymagalnych po roku 1971. Bonifikat dokonuje się przez umorzenie od regulowanej należności kwoty obliczonej przy zastosowaniu następujących stóp procentowych:

1) przy spłacie należności jednorocznej	— 4%,
2) „ „ „ dwuletniej	— 8%,
3) „ „ „ trzyletniej	— 12%,